

Puhuri

Saimaan ammattikorkeakoulun sidosryhmälehti

Marraskuu 2010

Skinnarilan kampus saa valonsa Saimaalta s. 4

Aleksanteri-instituutti saapuu Etelä-Karjalaan s. 12

Opiskelijat perustivat ensimmäiset tiimiyrityksensä s. 16

Chiläläisprofessori ihailee suomalaisten avoimuutta s. 24

4

Saimaan ammattikorkeakoulun Skinnarilan kampuksen suunnittelu oli arkkitehdeille Aarne von Boehmille ja Airi Vesalalle heidän uransa säähkin projekti. Uudisrakennuksen sydämenä on avara, Saimaalta valonsa saava kohtaamistila.

12

Helsingin yliopiston Aleksanteri-instituutin johtaja Markku Kivinen ei tunnustaudu yhden asian Venäjä-friikiksi, eikä suosittele sitä muillekaan. Sen sijaan jonkinasteisen Venäjätuntemuksen pitäisi hänestä kuulua jokaisen suomalaisen perussivistykseen.

16

Omissa tiimiyhtymissään opiskelijat saavat oppia kantapään kautta muun muassa tekemään sopimukset kunnolla etukäteen. Osuuskunta Fissio tekee markkinointiin ja Icaros tietotekniikkaan liittyviä toimeksiantoja yrityksille.

20

Sairaanhoitaja tarvitsee tietoa johtamistaidoista. Siitä on vakuuttunut sairaanhoidon opiskelija Viivi Surakka. Hän tiesi haluavansa osallistua uuteen johtamisen ja esimiestyön valmennusohjelmaan heti, kun sai kuulla siitä.

Sisältö

- 3 Pääkirjoitus: Uudet tilat luovat uusia mahdollisuuksia
- 4 Valoa Saimaalta, lasia ja avaruutta
- 7 Pienhauska ja Harakan hovi
- 8 Saimaan ammattikorkeakoulun uudet kasvot
- 12 Ei mikään Venäjä-friikki
- 16 Opiskelua yrityksen ja erehdyksen kautta
- 18 Miljoonien pisteiden pilvestä ilmestyvä talo
- 20 Vaikuta ja vakuuta, mutta älä pomota!
- 23 Toimeksiantajat ovat tyytyväisiä oppinäytetöihin
- 24 Chileläisprofessori ihailee suomalaisen työyhteisön avoimuutta
- 26 Kansainvälisessä yhteistyössä lämpimät suhteet ratkaisevat
- 28 Osaamisklustereissa yhteistyö on voimaa
- 30 Tiiviit yhteydet yritysmailmaan viehättävät venäläisopiskelijoita
- 31 Saimaan ammattikorkeakoulu sai eurooppalaisen laatuleiman
- 31 Saimian sanomat tuo tuoret kuulumiset sähköpostiisi

 Saimaan
ammattikorkeakoulu

Puhuri

Saimaan ammattikorkeakoulun
sidosryhmälehti
Marraskuu 2010
ISSN 1797-9145
3.vsk

Julkaisija

Saimaan ammattikorkeakoulu
PL 99, Pohjolankatu 23
53101 Lappeenranta
puh. 040 514 3294
viestinta@saimia.fi
www.saimia.fi

Päätoimittaja

Anneli Pirttilä

Toimitussihteeri

Virpi Saarinen

Ulkoasun suunnittelu ja taitto

Mirkka Vaherkylä

Tekstit

Eija-Hilkka Anttila
Tuuli Mirola
Virpi Saarinen

Kuvat

Arkkitehtitoimisto Aarne Von Boehm Oy
Opiskelija Riku Heikkilä
Saimaan ammattikorkeakoulu
Valokuvaaja Terhi Korhonen
Valokuvaaja Mikko Nikkinen

Kannen kuva

Arkkitehtitoimisto Aarne Von Boehm Oy

Tilaukset

Tarja Turkkila
tarja.turkkila@saimia.fi

Paino

Painotalo Seiska, Iisalmi

Pääkirjoitus

Uudet tilat luovat uusia mahdollisuuksia

Saimaan ammattikorkeakoulun elämä ei ole suinkaan ollut tasapaksua puurtamista tähänkään saakka, mutta historiamme suurin muutos meillä on nyt vasta edessä. Jos kaikki menee piirustusten mukaan, siirrymme Lappeenrannassa yliopiston kanssa samalle kampukselle ensi vuonna. Uusi ammattikorkeakoulurakennus nousee hyvää vauhtia Skinnarilaan ja syyslukukauden 2011 aloitamme jo uudella kampuksella.

Muutto Skinnarilaan parantaa ammattikorkeakoulun toimintaedellytyksiä aika tavalla. Uusi ympäristö vastaa entistä paremmin tämän päivän opetuksen tarpeita. Saamme uusiin tiloihin muun muassa nykyaikaiset sosi-

aali- ja terveystalon erityisluokat sekä kokonaan uudenlaisia oppimisympäristöjä, joissa opiskelu ja työelämä voivat sulautua saumattomasti yhteen. Kun tehdään kokonaan uutta, voidaan saada parempi tulos kuin vanhaa muodistamalla.

Skinnarilaan muodostuu ammattikorkeakoulun ja yliopiston yhteinen korkeakoulukeskittymä, joka pystyy takaamaan opiskelijoille ja henkilöstölle aikaisempaa paremmat tukipalvelut. Yhteinen sijainti luo joissakin toiminnoissa suuruuden ekonomiaa, vaikka opetusta tai muutakaan ydintoimintaa ei tulla sekoittamaan toisiinsa.

Pelkät raamit eivät kuitenkaan riitä. Uudet oppimistilat tai laboratoriot tai kirjastot eivät yksistään takaa sitä, että myös toiminnan laatu paranisi. Toimivat rakenteet ja oppimisympäristöt ovat vasta hyvä alku työlle, jolla on oikeasti merkitystä. Tärkeintä on, mitä uusien seinien sisällä saadaan aikaan.

Toiminnan kehittämisessä on Saimaan ammattikorkeakoulussa viime vuosien aikana kehitetty monia innovatiivisia pedagogisia menetelmiä ja otettu oppimismenetelmissä edistysaskeleita. Niistä on myös tässä lehdessä hyviä esimerkkejä, kuten opiskelijoiden tiimiyhtymät (s.16) ja hanke, jossa konetekniikan opiskelijat kisaavat siitä, mikä ryhmä keksii nopeimman muskelikiitäjän (s.28).

Näissä molemmissa esimerkeissä opiskelijat oppivat tekemällä, kuten ammattikorkeakoulussa kuuluukin. He oppivat ymmärtämään asioiden taustalla olevaa teoriaa ja käsitteitä, mutta osaavat myös tarttua toimeen. Tälle pedagogiselle kehittämistyölle ja siihen liittyvälle tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoiminnalle uusi ympäristö Skinnarilassa luo entistä paremmat edellytykset.

Ammattikorkeakoulun yhteys työelämään on tiheä ja moninainen rihmasto, josta hyötyvät molemmat osapuolet. Uskallan jo nyt sanoa, että uudet pedagogiset ratkaisumme uusissa tiloissa todella luovat ja vahvistavat luontaisia yhteydenpidon väyliä ammattikorkeakoulun ja työelämän välillä.

Se on jo vähän enemmän kuin hyvä alku.

Anneli Pirttilä

rehtori, toimitusjohtaja

KUVA: ARKKITEHTITOIMISTO AARNE VON BOEHM OY

disrakennuksen paalutus oli jo tehty, ja peruskivi muurattiin 10. päivänä syyskuuta. Syksyllä 2011 rakennuksen on määrä olla valmis.

– Tämä on vaatinut myös Saimaan ammattikorkeakoulun edustajilta paljon. He ovat toimineet erinomaisesti ja ottaneet ehdotuksiimme kantaa nopeasti. Kenen tahansa tilaajan kanssa tämä ei olisi onnistunut ollenkaan, ei esimerkiksi byrokraattisella kuntapuolella, arkkitehti von Boehm sanoo.

– Myös rakentamisen aikataulu on tiukka, ja se puolestaan on vaativa urakoitsijalle: siinä todella tarvitaan erittäin hyvää organisointitaitoa. Onneksi tässä nyt kaikki osapuolet ovat kokeneita ja tilaajan edustajat osaavia.

Kuka, mitä, miten, minne?

Aluksi oli paljon neuvoteltavaa, sillä yhteen sovitettavina oli useita eri näkemyksiä. Ammattikorkeakoulun ja yliopiston edustajien mielipiteet poikkesivat aluksi toisistaan muun muassa siinä, mihin uudisrakennus olisi parasta sijoittaa tai miten yhteneväinen sen pitäisi olla yliopiston rakennusten kanssa. Koska tarkoituksena oli, että ammattikorkeakoulu ja yliopisto voisivat tarvittaessa käyttää toistensa tiloja, oli ratkaistavana myös kulku niiden välillä. Neuvoteltiin siitä, olisiko yhdyskäytävä ylipäättään mahdollinen ja jos olisi, minne se sijoitettaisiin. Vasta kolmas vaihtoehto sen paikaksi osoittautui toteuttamiskelpoiseksi.

Kuvassa vasemmalla luonnos Saimaan ammattikorkeakoulun uudisrakennuksesta. Ammattikorkeakoulu ja yliopisto käyttävät osittain toistensa tiloja, minkä vuoksi niiden välillä on yhdyskäytävä.

Kun rakennuksen peruskiveä jo muurattiin, ei Lappeenrannan kaupunki vielä ollut tehnyt päätöstä siitä, rakennuttaisiko se kaavailemansa uimahallin ammattikorkeakoulun yhteyteen vai ei. Oli päätös oleva kumpi tahansa, molempiin oli arkkitehtien laatimissa suunnitelmissa varauduttu.

Myös käyttäjän, Saimaan ammattikorkeakoulun tarpeet ja toiveet suunnitteluprosessin aikana muuttuivat muun muassa organisaatiouudistuksen takia – se näet vaati uusia tilajärjestelyjä.

Yhdistävää arkkitehtuuria

Uusi ammattikorkeakoulu kohoo nyt sitten kaikkien näkemuserojen keskeltä löytyneen yhteisymmärryksen seurauksena Skinnarilankadun varteen, mistä sen avarasta keskeistilasta avautuu näkymä Tervahaudanpuiston puiden lävitse Saimaalle. Rakennus on punatiilinen ja ulkoisesti samanhentinen kuin yliopiston rakennukset, mutta kuitenkin omaksi kokonaisuudekseen erottuva.

Arkkitehtitoimisto Aarne von Boehm on aiemmin suunnitellut muun muassa Ylöjärven koulutuskeskuksen, Hämeen ammattikorkeakoulun Visamäen uudisrakennuksen sekä Tietotien lukion Valkeakoskella. Sen työtä on myös Joutsenon opiston musiikkisalini laajennus vuodelta 1996.

Kun Aarne von Boehm ja Airi Vesala katselevat ympärilleen Saimaan ammattikorkeakoulun ”vanhana tekuna” tunnetun Kimpisen kampuksen rakennuksen ala-aulassa, he toteavat uusien opiskelutapojen ja -menetelmien myötä myös opiskeluympäristöjen arkkitehtuurin olennaisesti muuttuneen. Toki aulatiloihin rakennettiin ennenkin yliopistoihin, mutta nyt yhteisten tilojen merkitys on entistään korostunut.

Teksti: Eija-Hilkka Anttila

Valoa Saimaalta, lasia ja avaruutta

Skinnarilan uudisrakennuksessa on sosiaalisuutta sykkivä sydän.

Ensin he ottivat lyijykynät esiin, kumartuivat paperin ylle ja ryhtyivät tuumimaan: arkkitehdit **Aarne von Boehm** ja **Airi Vesala**. Heidän tehtävänsä oli suunnitella Skinnarilaan Lappeenrannan teknillisen yliopiston viereen Saimaan ammattikorkeakoululle uudisrakennus.

– Me aina aloitamme sillä tavalla, vanhanaikaisesti, kynän ja paperin kanssa, he sanovat.

Vesala ja von Boehm olivat aiemmin suunnitelleet monia opiskelurakennuksia, mutta tämän tehtävän teki erikoiseksi se nopeus, jolla kaikki tuli saada valmiiksi. Hiljaisiin ääniin puhuva vähäeleinen arkkitehtipariskunta oli käynnistämässä todella sähkökkää projektia.

– Tämä oli meille kaikkien aikojen nopein hanke suhteessa tehtävän kokoon, Airi Vesala sanoo.

Yhdessä enemmän

Ajatus uusien tilojen rakentamisesta ammattikorkeakoululle Lappeenrannan teknillisen yliopiston kanssa samalle

kampukselle oli syntynyt siitä, että oli nähty mitä tähdellisimmäksi lisätä ja kiinteyttää ammattikorkeakoulun ja yliopiston välistä yhteistyötä. Se olisi toki onnistunut entisissä tiloissakin toimien, mutta fyysisen läheisyyden oivallettiin tuovan monia etuja, kuten joidenkin toimintojen yhdistämisen ja tarvittaessa tilojen yhteiskäytön.

Skinnarilaan rakentamisen mahdollisuutta ryhdyttiin pohtimaan. Tuuminna tositoimiin edettiin suorastaan puhurin nopeudella siksi, että kaupunki tarjoutui ostamaan ammattikorkeakoulun Lappeenrannan kampusten kiinteistöt. Se puolestaan tarvitsi ne pikaisesti käyttöönsä: Kimpisen kampuksen koululaitoksen ja Kahilanniemen sosiaali- ja terveyspiirin tarpeisiin.

Kokemuskin koetuksella

Uudisrakennuksen suunnittelutyö alkoi vuoden 2010 maaliskuussa, toukokuun puolivälissä jätettiin hakemus rakennusluvasta, ja se saatiin kesäkuussa. Heinäkuun lopussa uu-

KUVA: ARKKITEHTITOIMISTO AARNE VON BOEHM OY

Yhteisten tilojen merkitys opiskeluympäristöissä on tullut yhä tärkeämmäksi. Keskeistilasta avautuu näkymä Tervahaudanpuiston läpi Saimaalle.

KUVA: TERHI KORHONEN

Airi Vesalalle ja Aarne von Boehmille Skinnarilan kampuksen suunnittelu oli heidän urallaan kaikkien aikojen sähkökkäin tehtävä työ.

Valoa ja veden väkettä

Uudessa ammattikorkeakoulun rakennuksessa Skinnarilassa sen kolmikerroksisen, yhdeltä sivustaltaan lasisen keskeistilan yhteydessä on ruokasali, joka entisestäänkin lisää väljyyttä. Avaruuden tuntua korostaa tilojen avautuminen puistoon ja Saimaalle.

Keskeistilaa kehystävät opiskelu- ja työtilat, ja kulku rakennukseen käy pääasiassa sen kautta. Yliopiston ja ammattikorkeakoulun yhdistävään käytävään johtaa ala-aulasta suuri portaikko. Rakennuksen työtilat ovat muunneltavissa järjestelmäväliseinin, joita voi siirtää: huoneiden kokoa voi helposti säädellä.

– Aluksi ajatus, että uudisrakennus olisi tullut yliopiston ns. kakkosvaiheen jatkeeksi korkeana siipenä, ei tarjonnut mahdollisuutta hyvälle ja kompaktille ratkaisulle, arkkitehdit sanovat.

– Oli näet sijoitettavana 600 neliömetrin liikuntatilat, 240 neliömetrin auditorio sekä suuria luokkakokonaisuuksia.

Ammattikorkeakoulun uudisrakennukseen tulee kaikkiaan noin 10 000 neliömetriä. Yliopiston tilojen kanssa yhteenlaskettuja opiskelutiloja on Skinnarilassa sen jälkeen yli 70 000 neliömetriä; toisin sanoen sinne mahtuisivat samanaikaisesti kaikki lappeenrantalaiset seisomaan kukin omalle neliölleen.

KUVA: ARKKITEHTITOIMISTO AARNE VON BOEHM OY

Kolmen kerroksen korkuista keskeistilaa kehystävät opiskelu- ja työtilat, ja kulku rakennukseen käy pääasiassa sen kautta.

KUVA: ARKKITEHTITOIMISTO AARNE VON BOEHM OY

Aino von Boehmin öljymaalauksen Näkymä Saimaalle maisema on Joutsenon Työsaaresta.

KUVA: IMATRAN TAIDEMUSEO

Teksti: Eija-Hilkka Anttila

Pienhauska ja Harakan hovi

Skinnarilan kampuksen suunnitelleen arkkitehdin sukujuuret kietoutuvat eteläkarjalaiseen kulttuurihistoriaan.

– Myös Aarne maalaa akvarelleja, mainitsee ohimennen arkkitehti **Airi Vesala**, **Aarne von Boehmin** puoliso puhuttaessa suvun taiteilijataustasta ja yhteyksistä Joutsenoon. Boehmien sukuhistoria ulottuu toisaallekin Etelä-Karjalassa, Tainionkoskelle.

Aarne von Boehmin isä oli taidemaalari ja graafikko **Tuomas von Boehm**. Myös hänen ensin piirustuksenopettajaksi valmistunut ja sittemmin Ateneumissa opiskellut isänäitinsä **Aino von Boehm** maalasi, etenkin suvun kesäpaikalla Saimaan rannalla, Pienhauskan maisemissa.

Isänisä, varatuomari ja asianajaja **Eero von Boehm** oli näet ostanut 1900-luvun alussa höyrylaivankapteeni **Mikko Hauskalta** huvilan Joutsenon Karsturannasta. Kaupunkikoti hänellä perheineen oli Helsingissä.

Lähellä Pienhauskaa Muukonsaareissa on Tuomas von Boehmin neljällä pojalla Aarnella, **Juhanilla**, Eerolla, ja **Timmolla** yhteinen kesäpaikka.

– Käyn siellä vain joka toinen kesä, sillä omat kesämaissamme ovat toisaalla, Aarne von Boehm sanoo.

Tawastjernet

Pienhauskan huvila oli välillä Imatran kaupungin omistuksessa, ja sillä oli siellä lasten kesäsiirtola. Sittemmin huvila palautui takaisin sukuun, kun Aarne von Boehmin tati **Carmen** osti sen yhdessä poikiensa **Erik T:n** ja **Ilmarin** kanssa. Aiemmin Carmenilla ja hänen puolisolllaan **Erik Tawastjernalla** oli kesäpaikka lähistöllä, Työsaareissa.

Erik Tawastjerna oli musiikkieteen tutkija, kriitikko ja professori, kansainvälisesti merkittävä luennoitsija, joka tunnetaan parhaiten **Jean Sibeliuksen** tutkijana sekä viisi-osaisen Sibelius-elämäkerran kirjoittajana. Hän kuoli vuonna 1993. Erik T. Tawastjerna puolestaan on tunnettu pianisti.

Kuvataiteilijoita Boehmien suvussa on siis ollut kolmessa sukupolvessa. Kokonaan taiteilijan uralle on antautunut Tuomas von Boehmin pojista Eero. Vanhin veljeksistä, **Juhani**, maalaa aiempaa intensiivisemmin nyt, kun hän on jäänyt eläkkeelle Teknillisen korkeakoulun fysiikan professorin tehtävästä.

Sihtolat

Kun Pulpin selluloosatehdas vuonna 1908 perustettiin Joutsenoon, oli Aarne von Boehmin isänisä Eero vastustamassa sitä, koska tämä pelkäsi tehtaan pilaavan vedet ja maiseman. Äidinisällä, **Jalo Sihtolalla**, oli toinen suhde teollisuuteen: hän oli tehtaanjohtajana Imatralla.

Kun Jalo Sihtolan nimi mainitaan, ollaan jälleen kuvataiteen maailmassa. Jalo Sihtola yhdessä puolisonsa **Esterin** kanssa oli merkittävä taiteen kerääjä.

Imatran taidemuseossa on huomattava Sihtolan lahjoituskokoelma. Siihen kuului noin 200 työtä, kunnes kokoelma kaksinkertaistui vuonna 2001. Silloin Ester ja Jalo Sihtolan taidesäätien kokoelma jaettiin lahjoituksena Ateneumille sekä Imatran ja Jyväskylän museoilta.

Imatra pääsi lahjoituksesta osalliseksi, koska diplomi-insinööri Sihtola asui Tainionkoskella vuosina 1916–1949. Hän oli ensin Tornator Oy:n myyntipäällikkönä ja sittemmin Enso-Gutzeit Oy:n paikallisjohtajana. Jalo ja Ester Sihtolan perheen asuttamassa Harakan hovissa asui vuosien mittaan monia kulttuurivaikuttajia; muiden muassa **Mika Waltari** asui siellä pitkiäkin jaksoja.

Monet taidehankintansa Sihtola teki lukuisilla työmatkoillaan eri maista, erityisesti Pariisista. Hän keräsi vuosikymmenien myötä yhden Suomen suurimmista taidekokoelmista.

Lehtori Samuli Nikkanen ohjaa eri alojen opiskelijoita esimiestyön saloihin.

KUVA: MIKKO NIKKINEN

Teksti: Virpi Saarinen

Rehdin ja reilun esimiestyön opettaja

Kuka: Samuli Nikkanen, DI

Nyt: Johtamisen ja esimiestyön lehtori tammikuusta 2010 lähtien. Vastaa uudesta johtamisen ja esimiestyön valmennusohjelmasta, jossa opiskelee 25 nuorta tutkinto-opiskelijaa eri aloilta.

Ennen: Työskennellyt muun muassa kehittämisspäällikkönä yrityksessä, joka järjestää tekniikan ja johtamisen täydennyskoulutusta elinkeinoelämälle.

1. Mitkä ovat tämän päivän esimiestyön haasteita?

Esimiehen pitää osata johtaa asiantuntijoita, joilla on paljon tietoa ja osaamista, jota esimiehellä itsellään ei ole. Ennen esimiehen odotettiin olevan isällinen hahmo, joka hallitsee kaiken. Toisaalta työntekijät sitoutuvat työhön vain, mikäli kokevat sen mielekkääksi. Pelkkä raha ei riitä. Esimiehen pitää hyväksyä tilanne ja miettiä, miten rakentaa organisaatiolle tuloksellista toimintaa, kun ei voi luottaa työntekijöiden pysyvyyteen.

2. Mitä antaisit ohjeeksi nuorelle insinöörille, joka menee esimiestehtäviin suoraan valmistuttuaan?

Ole nöyrä, sillä olet sekä ammatillisesti että esimiehenä vielä noviisi. Tittelin saat esimieheksi, mutta aseman ja auktoriteetin voit lunastaa vain alaisiltasi. Muista veloitteesi johtaa työtä ja pidä pelisäännöt ja roolit selvinä, mutta älä pomota. Ole rehti, reilu ja oikeudenmukainen, sitä suomalainen työväki arvostaa edelleen.

3. Entisessä työssäsi räätälöit koulutuksia tiiviissä yhteistyössä yritysten kanssa. Miten ammattikorkeakoulun ja elinkeinoelämän yhteistyötä voisi mielestäsi kehittää?

Esimerkiksi johtamiseen liittyvien yksittäisten opintojaksojen sisältöjä voisi pari kertaa vuodessa miettiä yhdessä kehittämissuostajien kanssa, joka koostuisi motivoituneista elinkeinoelämän edustajista. Ryhmä voisi miettiä tarkkaankin, mitkä asiat ovat juuri nyt ja juuri tällä alueella tärkeitä.

Koulutuspäällikkö Kirsi Taivalantti yllättyi oivaltaessaan, että yli puolet Suomen graniitista louhitaan Lappeenrannan alueelta.

KUVA: MIKKO NIKKINEN

Teksti: Eija-Hilkka Anttila

Kivi lohkeaa moneksi

Kuka: Kirsi Taivalantti, DI

Nyt: Aloitti elokuussa 2010 rakennustekniikan sekä rakennusalan työnjohdon koulutusohjelmien koulutus-päällikkönä tekniikan toimialalla. Tuli Saimaan ammattikorkeakouluun maaliskuussa 2010 Etelä-Karjalan kiviklusterin projektipäällikköksi, missä tehtävässä jatkaa edelleen.

Ennen: Työskennellyt Tampereen teknillisessä yliopistossa tutkijana sekä Mikkelin ammattikorkeakoulussa erilaisissa kehittämis- ja hallinnointitehtävissä.

1. Mitä kiviklusterin projektipäällikkönä ajattelet kiven mahdollisuuksista maakunnalle?

Ideoitahan on, ja niitä on syytä kehittää lisää, jotta Lappeenrannalle saataisiin sitä "kiven imagoa", jota toivotaan. Selvityksiä on tehty aika paljon. Nyt on aika löytää keinot ideoiden konkretisoimiseksi. Hämmästyin kun tajusin, että todellakin yli puolet Suomen graniitista louhitaan Lappeenrannan alueella. Tuote-

kehityksen ja jatkojalostuksen kehittäminen on mitä tähdellisintä, samoin käytännön ratkaisujen löytäminen tuotannossa syntyvän sivukiven hyödyntämiseksi.

2. Mikä voisi olla Saimaan ammattikorkeakoulun rooli kiviprojektissa? Entä sen merkitys opetukselle?

Meillä on monialaista osaamista, ja ainoana ammattikorkeakouluna Suomessa tarjoamme myös kalliorakennustekniikan opintoja. Opiskelijat voivat osallistua kiviklusterin innovaatio-työpajoihin, ja projektista löytyy myös opinnäytetyöaiheita. Selvitettävää on louhinnan tehostamisesta lähtien aina kiveen liittyvien palveluiden kehittämiseen.

3. Miten pidät itsesi kohdalla huolta siitä, että "vierivä kivi ei sammaloidu"?

Eipä ole koskaan tarvinnut tuota miettiä. Intressini kaikessa on uuden oppiminen, ja minulle pitää aina olla työssäni jokin haaste. Jos tunnen pysähtyneeni, minun pitää pian keksiä jotakin.

KUVA: MIKKO NIKKINEN

Kuka tahansa voi oppia matematiikkaa, uskoo sosiaali- ja terveysalan yliopettaja Niina Nurkka.

Teksti: Virpi Saarinen

Läkelaskuja ja ahaa-elämyksiä

Kuka: Niina Nurkka, FT

Nyt: Sosiaali- ja terveysalan yliopettaja elokuusta 2010 alkaen. Opettaa lääkelaskuja, fysiikkaa, tietotekniikkaa ja tutkimusmenetelmiä sosiaali- ja terveysalan opiskelijoille. Syksyn 2010 on työvapaalla ja työskentelee tutkijatohtorina Jyväskylän yliopiston opettajankoulutuslaitoksella. **Ennen:** Vuonna 2006 Nurkka väitteli fysioterapian koulutukseen liittyvästä fysiikan opetuksen kehittämisestä. Viime vuodet hän on opettanut Etelä-Karjalan ammattiopistossa sosiaali- ja terveysalan opiskelijoita.

1. Olet perehtynyt matematiikan, fysiikan ja terveysalan yhdistämiseen. Mikä siinä kiehtoo?

Siinä kiehtoo matematiikan ja fysiikan soveltaminen käytäntöön. Esimerkiksi fysioterapiassa tarvitaan fysiikan tietoja siitä, miten tietyillä liikkeillä ja painoilla kuormitus kohdistuu oikealla voimalla oikeaan paikkaan. Positiivinen haaste on myös se, miten auttaa sosiaali- ja terveysalan opiskelijoita saamaan ahaa-elämyksen, että matematiikkaa ja fysiikkaa voi ymmärtää ja niistä on hyötyä työssä.

2. Miksi matematiikka hirvittää monia sosiaali- ja terveysalan opiskelijoita?

Matematiikassa kaikki perustuu aiemmin opittuun, joten jos jokin asia on jäänyt oppimatta, tulee siitä helposti peikko. Kaikilla on kuitenkin mahdollisuus oppia matematiikkaa, se on paljon asenteesta kiinni. Opiskelijan täytyy ensin itse päättää, että tämä homma hoidetaan.

3. Millaisia mahdollisuuksia näet Saimaan ammattikorkeakoulun ja Lappeenrannan teknillisen yliopiston yhteistyössä?

Näen siinä hyvinkin paljon erilaisia mahdollisuuksia sekä tutkimuksessa että opetuksessa. Sosiaali- ja terveysalalla on koko ajan enemmän myös teknologiaa. Lisäksi työelämässä pitää nykyisin tuntea useampia aloja, ja esimerkiksi tekniikan alan ihmisiä on töissä terveysalan teknologiaan liittyvissä tehtävissä.

Teksti: Virpi Saarinen

Liiketoimintajohtaja palaa kotikonnuille

Kuka: Riku Hytönen, KTM

Kohta: Aloittaa kansainvälisen kaupan ja markkinoinnin lehtorina tammikuussa 2011.

Nyt: Asuu Kirkkonummella ja työskentelee Serres Oy:ssä sairaalatuotteista vastaavana liiketoimintajohtajana. Serres on sairaaloissa käytettävien kertakäyttöisten imupussijärjestelmien suurin eurooppalainen valmistaja.

1. Asuit lapsuutesi ja nuoruutesi Imatralla ja vähän Lappeenrannassakin. Millä mielellä palaat kotikonnuille?

Todella innolla. Siellä asuu paljon sukulaisia ja ystäviä, ja mökkikin on Saimaan rannassa, joten muutos ei tunnu suurelta. Lappeenranta ja Imatra ovat muuttuneet paljon nuoruuteni ajoista: raja on avautunut, kaupunkien keskustat ovat kehittyneet hyvään suuntaan ja yhteydet pääkaupunkiseudulle ja Eurooppaan ovat parantuneet.

2. Mitkä ovat keskeisimmät asiat, jotka olet oppinut työssäsi kansainvälisen liiketoiminnan parissa, ja jotka haluaisit opettaa edelleen opiskelijoille?

Ensinnäkin se, että strateginen ajattelu kannattaa ottaa kaikkien liiketoimintaan mukaan. Kun tavoitteet ovat selkeät ja keinot harkitut, on tavoitteisiin helpompi päästä. Toiseksi se, että markkinoinnin näkökulma pitää ottaa huomioon yrityksen toiminnan kaikissa vaiheissa, ihan tuotteen kehittämisestä alkaen.

3. Mitkä ovat yrityksen tärkeimmät edellytykset kansainvälisessä liiketoiminnassa menestymiseen?

Aloittavan kansainvälistyvän yrityksen tärkeimpiä tehtäviä on hyvän jakelutien löytäminen ja rakentaminen: täytyy löytää oikeanlainen yritys myymään ja jakelemaan tuotetta toisessa maassa. Sen jälkeen homma on paljon helpompaa.

Lehtori Riku Hytönen aikoo painottaa opiskelijoille strategisen ajattelun ja markkinoinnin merkitystä.

KUVA: TERHI KORHONEN

Teksti: Virpi Saarinen

Ei mikään Venäjä-friikki

Aleksanteri-instituutin johtajan Markku Kivisen mielestä venäläisen yhteiskunnan ja kulttuurin tunteminen saisi kuulua jokaisen suomalaisen perussivistykseen.

Markku Kivinen muistaa tarkkaan sen hetken.

Oli vuosi 1979 ja nuori sosiologian maisteri Kivinen vieraili tutkijavaihdossa silloisessa Neuvostoliitossa. Hän oli juuri poistunut Moskovan valtio- ja oikeustieteen instituutista ja ylitti Moskovanjokea. Sillalla kävellessään hän katseli joen toisella puolella seisovaa 1920-luvun rakennusta, jonka ikunoista niin sanottu punainen emigraatio oli hyppinyt alas Stalinin vainojen aikana. Samalla hän ajatteli, miten paljon viralliset ja epäviralliset kertomukset Neuvostoliitosta poikkeavat toisistaan, ja miten venäläinen yhteiskunta on jotain aivan muuta kuin läntinen todellisuus. Yhteiskuntatieteilijä havahtui: näitä eroja on syytä alkaa tutkia myös suomalaisesta näkökulmasta.

Kivinen kutsuu tuota oivallusta herätykseksi. Silti hän aivan erikseen kieltää olleensa mikään Venäjä-friikki, joka olisi penkonut pelkästään Venäjää koko tutkijan uransa. Päinvastoin, vielä valaistumisen jälkeenkin yhteiskuntatieteilijä ehti viettää melkein parikymmentä vuotta tutkien ihan muita asioita, kuten yhteiskuntaluokkia ja yhteiskuntateoriaa.

Vasta vuonna 1996 Kivisen saama idea suomalaisen Venäjän-tutkimuksen laajasta käynnistämisestä kävi toteen. Tuolloin Helsingin yliopisto perusti Venäjän ja itäisen Euroopan tutkimukseen keskittyneen Aleksanteri-instituutin, ja Markku Kivisestä tuli sen johtaja.

Perusopiskelija tuntee Venäjän huonosti

Venäjä-friikiksi Markku Kivinen ei tunnustaudu vieläkään, eikä hän suosittelle muillekaan paneutumista pelkästään venäläiseen yhteiskuntaan.

– Jotta Venäjää voi ymmärtää, täytyy tuntea myös muita kulttuureita. Jos Venäjää vertaa vaikka 50-luvun Yhdysvaltoihin, nykyiseen Turkkiin tai Meksikoon, se ei vaikutakaan

Helsingin yliopiston Aleksanteri-instituutin johtajan Markku Kivisen mukaan suomalaisten vahvuus Venäjän markkinoilla on kontaktien runsaus, heikkous taas kielitaidon puute.

niin erityiseltä tai käsittämättömältä. Juu ei ole siinä, että menee mukaan kaikkeen venäläiseen kohellukseen, vaan siinä, että katsoo venäläistä yhteiskuntaa ja kulttuuria vähän kauempaa.

Jonkinasteisen Venäjän-tuntemuksen pitäisi Kivisen mielestä kuulua ihan jokaisen suomalaisen perussivistykseen.

– Suomessa on monia Venäjään perehtyneitä ihmisiä, jotka tuntevat venäläisen yhteiskunnan erittäin hyvin, mutta ihan perusopiskelijan tiedot Venäjästä ovat todella heikot. Venäjä on kuitenkin meidän suurin naapurimme, jonka kanssa meillä on hyvin intensiivistä vuorovaikutusta, Kivinen sanoo.

Suomalaiset kohtaavat yhä useammin työssään venäläisiä. Heihin törmää esimerkiksi asiakkaina, potilaina, suomalaisten perheenjäseninä, lastensuojelun kohteina ja – ikävä mutta totta – rikollisina.

Sosiaalityöntekijä voi huomata mentyään vaikkapa Saloon töihin, että kaupungissa onkin iso venäläisvähemmistö, ja löytääkseen toimivia ratkaisumalleja venäläisten asiakkaidensa ongelmiin hänen pitäisi tuntea kieltä ja kulttuuria.

Aleksanteri-instituutti saapuu Lappeenrantaan

Venäjään liittyvän perussivistyksen lisääminen on yksi syy, miksi Aleksanteri-instituutti ja Saimaan ammattikorkeakoulu päättivät lyödä viisaat päänsä yhteen. Keväällä 2010 instituutti ja ammattikorkeakoulu solmivat sopimuksen yhteistyöstä, jonka yhtenä tarkoituksena on kehittää eteläkarjalaisten Venäjään liittyvää osaamista. Tarkoitus on yhdistää voimia muun muassa tutkimus- ja kehityshankkeissa sekä koulutuksessa.

Yhteistyön ensimmäinen näkyvä tulos on syyskuussa 2010 alkanut Venäjä-aiheinen studia generalia -luentosarja Lappeenrannassa.

Yhdeksän luennon kokonaisuus käsittelee etupäässä venäläistä yhteiskuntaa ja kulttuuria. Kaikki luennoitsijat ovat Aleksanteri-instituutin tutkijoita ja asiantuntijoita. Eteläkarjalaisten pääsevät siis kuulemaan eturivin Venäjän-tutkijoiden esityksiä, jotka pohjautuvat uusimpaan tutkimustietoon nyky-Venäjästä.

Luennoilla perehdytään muun muassa naisen asemaan, hallintoon ja uskonnon uuteen nousuun Venäjällä. Nämä

KUVA: TERHI KORHONEN

teemat eivät äkkiseltään tunnu palvelevan juuri eteläkarjalaisia, joiden kosketus venäläiseen kulttuuriin liittyy useimmiten liiketoimintaan. Markku Kivinen on tästä eri mieltä.

– Luennoillamme luomme ihmisille edellytyksiä ymmärtää, miten venäläinen yhteiskunta toimii ja millaisesta todellisuudesta venäläiset tulevat. Painopisteemme on vahvasti nykyhetkessä. Näemme Venäjän tilanteen avoimena, emme näe sen kulkevan menneisyyden painamalla polulla, Markku Kivinen kertoo.

Verkostojen varassa toimiva yhteiskunta

Mitä suomalaisen sitten pitäisi Venäjästä tietää? Markku Kivisen mielestä ainakin se, että Venäjä jos mikä on verkostojen maa. Nimet papereissa eivät merkitse mitään, ellei taustalla ole henkilökohtaisia kontakteja. Jos suomalainen haluaa saada venäläisten kanssa aikaan jotain vaikuttavaa ja pysyvää, hänen on ensin tutustuttava oikeisiin ihmisiin. Hankkeet tuottavat todellista tulosta vain, jos juuri oikeat venäläiset instituutiot kiinnostuvat asiasta ja laittavat omaa rahaansa peliin.

Venäjä tarjoaa Suomelle monenlaisia mahdollisuuksia. Venäjä on Euroopan voimakkaimmin kasvava kansantalous ja valuuttavarannoiltaan Euroopan kolmanneksi rikkain maa. Venäjällä on kysyntää monenlaiselle suomalaiselle osaamiselle liittyen esimerkiksi palveluihin ja koulutukseen.

Valitettavasti kilpailu Venäjän markkinoille on kova. Venäläiset voivat valita kumppaneikseen kenet haluavat, eikä suomalaisilla ole tässä kisassa mitään erityisasemaa.

Suomalaisten vahvuus on se, että ruohonjuuritason kontakteja itänaapuriin on paljon. Suurin heikkous taas on kielitaidon puute. Esimerkiksi venäjantaitoisista insinööreistä on kova kysyntä.

– Venäjä on hyvin itseriittoinen kulttuuri. Edelleen tapaamaan yliopiston rehtoreita, jotka eivät puhu englantia, Kivinen kertoo.

Kivinen nostaa esiin ajatuksen, jota venäjän kielen ja kirjallisuuden professori **Arto Mustajoki** tarjosi muutama vuosi sitten. Mustajoki ehdotti, että suomalaislapset saisivat lukea B-kielenä mitä tahansa naapurimaiden kielistä: ruotsia, venäjää, norjaa tai viroa.

– Aivan nerokas ehdotus, siihen suuntaan pitäisi ehdottomasti mennä.

Idea pitäisi Kivisen mielestä ottaa käyttöön nopeasti, sillä kansan kielitaidon kehittäminen on hidas prosessi. Nyt aloitettu kielenopetus alkaa kantaa hedelmää työelämässä vasta kymmenen vuoden kuluttua. Siinä ajassa Venäjällä ehtii tapahtua vaikka mitä.

Venäjä, Venäjä, Venäjä!

Yleisöluennot Lappeenrannassa lukuvuonna 2010 – 2011

Paikka: Saimaan ammattikorkeakoulu, Kimpisen kampus, Pohjolankatu 23, Lappeenranta

Aika: Tiistaisin kello 18.00 – 20.00

Järjestäjät: Helsingin yliopiston Aleksanteri-instituutti ja Saimaan ammattikorkeakoulu

Kaikki luennoitsijat tulevat Aleksanteri-instituutista.

14.9. Venäjä maailmassa
Aleksanteri-instituutin johtaja,
professori Markku Kivinen

12.10. Venäläinen kansalaisyhteiskunta ja naisten asema
Tutkija, VTM Meri Kulmala

9.11. Venäjän muuttuva oikeus
Kandidat juriditsheskih nauk, tutkija, HTM,
FM Jarmo Koistinen

14.12. Uskonnon uusi nousu Venäjällä
Toimituspäällikkö, FT, dos. Elina Kahla

18.1. Venäläinen kirjallisuus
Tutkijatohtori Sanna Turoma

15.2. Kuka on Venäjän seuraava presidentti?
Tutkimusjohtaja, FT, dos. Markku Kangaspuro

15.3. Miten Venäjää hallitaan?
Tutkijatohtori Anna-Liisa Heusala

12.4. Venäläisen nuorison uudet tyylit ja arvot
Tutkija, FM Jussi Lassila

10.5. Venäläinen elokuva
Tutkija, FM Ira Österberg

KUVA: MIKKO NIKKINEN

Projektipäällikkö Ville Lehto on hyvillään: opiskelijoiden tiimiyritykset ovat saaneet hyvän vastaanoton sekä opiskelijoilta että yrityksiltä.

Teksti: Virpi Saarinen

Opiskelua yrityksen ja erehdyksen kautta

Opiskelijoiden tiimiyrityksissä markkinoinnin ja tietotekniikan opiskelijat myyvät työtään alusta asti oikeille yrityksille.

Tästä opetuksesta ovat kalvosulkeiset kaukana.

Saimaan ammattikorkeakoulun ensimmäisissä opiskelijoiden tiimiyrityksissä opiskelijat tekevät toimeksiantoja suoraan yrityksille. Se tarkoittaa harjoitustöiden ja tenttien sijaan omaa yritystä, eli ihan oikeaa rahaa ja ihan oikeaa vastuuta.

Osuuskuntamuotoista tiimiyritystä pyörittävien opiskelijoiden opettaja ei seiso luokan edessä luennoimassa vaan toimii valmentajana, joka ohjaa opiskelijoita. Hän ei myöskään sano, mitä opiskelijoiden pitää yrityksessään tehdä, vaan antaa heidän kokeilla itse ja oppia – myös virheistä.

Saimaan ammattikorkeakoulun ensimmäisen tiimiyrityksen nimeksi tuli Fissio. Sen perustivat markkinointiin suuntautuneet liiketalouden opiskelijat keväällä 2010. Heti syksyllä tietotekniikan opiskelijat seurasivat perässä ja toimintansa aloitti Icaros. Seuraavaksi uuteen yritysmuotoiseen opetusmetodiin tutustuvat hotelli- ja ravintola-alan opiskelijat.

Yritykset löysivät opiskelijat nopeasti

Saimaan ammattikorkeakoulun yritysmuotoista opiskelua on kehitetty Luotsi-projektissa, jonka rahoittaa osittain Euroopan sosiaalirahasto. Projektipäällikkö Ville Lehto kuulostaa ilmeisen tyytyväiseltä kertoessaan, miten toiminta on lähtenyt käyntiin.

– Opiskelijat ovat ottaneet asian omakseen vielä paremmin, kuin mitä osasimme odottaa, vaikka uskoimmekin heidän pitävän tätä motivoivana tapana opiskella, Lehto kertoo.

Myös yritykset ovat ottaneet osuuskunnat hyvin vastaan: kontakteja on syntynyt ja toimeksiantoja saatu runsain mitoin.

Lehdon mukaan suurimmat haasteet ovat liittyneet siihen, miten yritysmuotoinen opiskelu yhdistyy perinteiseen opiskeluun. Ratkaisuksi löytyi malli, jossa ensimmäisen vuoden ajan opiskelijat hankkivat perustietoja perinteisillä opiskelutavoilla ja sen jälkeen keskittyvät lähes pelkästään tiimiyrityksen pyörittämiseen.

Tilaa töitä opiskelijoilta

Fissio

Markkinoinnin opiskelijoiden osuuskunta Fissio tekee yrityksille toimeksiantoina muun muassa markkinointitutkimuksia, tapahtumien järjestämistä ja asiakastytyväisyyskyselyitä.

Ota yhteyttä: Toimitusjohtaja Timo Pellinen, p. 040 833 6029, timo.pellinen@osuuskuntafissio.com.
www.osuuskuntafissio.com

Icaros

Tietotekniikan opiskelijoiden osuuskunnalta Icarokselta voi tilata muun muassa nettisivuja, atk-tukipalveluita, sosiaalisen median käyttöönotto- ja opastuspalveluita sekä koti- ja toimistoverkkojen rakentamista.

Ota yhteyttä: Asiakaspäällikkö Anssi Hinkkanen, puh. 045 232 6650, icaros@icaros.fi.
www.icaros.fi

Tiiminvetäjä perehtyy johtamiseen ja markkinointiin

”Tiimiyritys on mielestäni aivan mahtava idea ja vastaa suoraan työelämän tarpeisiin. Sen kautta voi saada älyttömän hyviä kontakteja työelämään. Lisäksi saan valita itse, mitä ammattikirjallisuutta luen. Aion opiskella ainakin johtamista ja markkinointia.

Yrityksessä opiskelijoilla on vaihtuvat roolit. Minä olen Icaroksen yrityksen ensimmäinen tiiminvetäjä. Yrityksellä on myös muun muassa asiakaspäällikkö ja viestintäpäällikkö.

Opiskelijat saavat pitää yrityksen tuotot itsellään. Meidän tavoitteemme on lähteä valmistumisen jälkeen porukalla pidemmälle reissulle. Ehkä voimme myös nostaa palkkaa.”

Mikko Valtonen, tietotekniikan opiskelija ja Icaroksen tiiminvetäjä

Tiina Holopainen, markkinointiin suuntautunut liiketalouden opiskelija ja Fission myyntineuvottelija

Porukassa oppii kuuntelemaan muita

”Yrityksille tehtävissä projekteissa tulee tehtyä virheitäkin, ja niistä oppii kaikkein eniten. Olemme esimerkiksi kokemuksen kautta oppineet, että työhön täytyy varata aikaa tarpeeksi, ja sopimukset on tehtävä kunnolla etukäteen. Tällainen käytännönläheinen opiskelu sopii minulle hyvin.

Kun työskentelee tiimissä, on tärkeää kuunnella toisia ja luottaa heihin. Meillä on osuuskunnassa tosi hyvä porukka. Jo puolesta vuodesta olen saanut opiskelukavereista hyviä ystäviä.”

Teksti: Eija-Hilkka Anttila

Miljoonien pisteiden pilvestä ilmestyvä talo

Tietotekniikan kesäkoulun opiskelijat tekivät kolmiulotteisen mallin Wolkoffin talomuseosta.

Oman tietokoneensa kautta voi tulevaisuudessa mennä Wolkoffin talomuseoon, kuljeskella huoneesta toiseen ja tarkastella siellä olevia esineitä miltei kuin kääntäisi niitä kädessään.

Wolkoffin talomuseo sijaitsee Kauppakadulla Lappeenrannan keskustassa. Rakennuksen vanhin osa on vuodelta 1824. Alkujaan Venäjältä tullutta Wolkoffin kauppiassukua on asunut tuolla paikalla vuosina 1870–1983. Kauppa- ja kotimuseona tuo suvun Lappeenrannan kaupungille lahjoittama talo on ollut vuodesta 1993 lähtien.

Toukokuussa kuusi Saimaan ammattikorkeakoulun tietotekniikan kesäkoulun opiskelijaa työskenteli viikon verran laserkeilaten talomuseota saadakseen kokoon ”satojen miljoonien pisteiden pilviä”, joista he kesän aikana loivat museosta kolmiulotteisen mallin. Tekijäryhmässä on ollut opiskelijoita, joilla ”on silmää”. Työtä johtaneen tuolloisen tutkimusinsinöörin, nykyisen laboratoriodien esimiehen **Mikko Ruotsalaisen** mukaan kolmiulotteinen hahmottaminen ei näet onnistu keneltä tahansa, ei ainakaan helposti.

Esineillä on tarinansa

Nyt näyttöruudulta voi jo mennä sisätiloihin, ja vähitellen projektin edistyessä siellä alkaa olla näkyvillä kalustustakin: tauluja seinillä, pääsiäismunia pöydillä, pata keittiön hellalla.

Mitä esineitä mallinnetaan, sitä parhaillaan pohditaan Etelä-Karjalan museossa, jonka käyttöön tuo kolmiulotteinen virtuaalitalo aikanaan tulee. On tarkoitus, että internetiin tulee aikanaan siitä kevennetty versio. Enemmän yksityiskohtia ja informaatiota sisältävä tehdään DVD:lle.

Tarkoitus on saattaa virtuaalisesti nähtäville myös sellaista talossa ollutta esineistöä, kuten tekstiilejä ja valokuvia, jota todellisessa talossa ei ole esillä. Mukaan liitettäneen myös esineisiin liittyviä tarinoita, joita on talletettu muun muassa museon äänitearkistoon suvun jäsenten kertomina. Ideana on, että virtuaalimuseossa voi paitsi ”kulkea”, myös poimia tarkemmin katsottavakseen tai kuultavakseen tietoja yksittäisistä esineistä, kuten vaikkapa ikoneista, huonekaluista tai matkamuistoista.

3D-osaajia tarvitaan yhä enemmän

Edessä on suuri, mitä ilmeisimmin useita vuosia kestävä työ, joka tarjoaa tietotekniikan opiskelijoille aiheita lukuisiin projekti- ja opinnäytetöihin.

Laserkeilaus on laitteistojen halpenemisen myötä nopeasti lisääntymässä, samoin sen käyttötarkoitukset. Perinteisesti sitä on käytetty ennen kaikkea maastomittauksissa, sittemmin esimerkiksi puuston kartoituksessa, prosessiteollisuudessa, rakennussuunnittelussa sekä tielinjojen, tunneleiden ja siltojen mittauksissa.

Nyt sitä hyödyntävät myös arkeologit: muun muassa Ristiinan Astuvansalmen kalliomaalauksien vuosituhantiseen pyhään rauhaan on jo kajottu lasersätein.

Astuvansalmen maalausten kolmiulotteisen mallin on tehnyt Mikkelin ammattikorkeakoulu, jolla on meneillään Euroopan sosiaalirahaston rahoittama digitointihanke. Sen yhtenä osana on 3D:n soveltaminen nimenomaan kulttuuriperinnön taltioimiseen ja esittämiseen. Saimaan ammattikorkeakoulu on tehnyt laserkeilauksessa yhteistyötä mikkeliläisten kanssa muun muassa Olavinlinnassa.

Laserkeilauksen käyttö opetuksessa mitä todennäköisimmin lisääntyy pian paitsi tietotekniikassa myös sekä raken-

nus- että konetekniikassa – ja voisihan sillä olla käyttöä kulttuurinkin alalla.

– Ehkäpä virtuaalinen veistosnäyttely ei olisi hassumpi ajatus, tuumii Mikko Ruotsalainen.

Laserkeilaus

Lasermittaus perustuu mittalaitteen ja kohteen välisen etäisyyden ja kulman mittaukseen, jolloin jokaiselle mitatulle pisteelle saadaan kolme koordinaattia.

Jos laitteen sijainti on määritetty, saadaan mitattavalle kohteelle vastaavat karttakoordinaatit.

Kohde keilataan yleensä useasta suunnasta, ja keilaukset yhdistetään yhdeksi tiedostoksi. Tulokseksi saadaan piste-pilvi, kolmiulotteinen tietokonemalli, jossa on piste jokaisen säteen heijastumiskohdassa.

Pisteitä voi olla yhdessä pilvestä satoja miljoonia, jopa miljjardeja. Pistepilvestä saadaan hahmotetuksi kohteen kolmiulotteinen pinta.

Saimaan ammattikorkeakoulun tietotekniikan opiskelijat laserkeilasivat Wolkoffin talomuseota toukokuussa 2010. Mittalaitteen takana Marko Väisänen.

Arvokkaiden museoesineiden keskellä oli Tatu Ylämäen, Marko Väisäsen ja Laura Maarmelan liikuttava varoen. Virtuaalisesti kaikkea voi käsitellä rennommin.

KUVAT: MIKKO NIKKANEN

Kuvassa vasemmalla lehtori Samuli Nikkanen avaa näköalaa johtamiseen Siitolan kartanossa Imatralla. Opiskelijat ovat kaikilta Saimaan ammattikorkeakoulun aloilta.

Sparraajat kehiin

Kun kurssi käynnistyi, alkoivat opiskelijat täyttää ensimmäistä tyhjää lehteä oppimispäiväkirjassaan ajatuksin ja löydöksiin teoksen pohjalta käydystä keskustelusta. Päiväkirjasta tulee sittemmin olennainen osa heidän portfolioaan.

Jokaisella opiskelijalla on työelämän edustaja henkilökohtaisena mentorinaan: neuvonantajana ja ”sparrauskumppanina”. Mukana on ihmisiä eri alojen yrityksistä kuten perusteollisuudesta, matkailu- ja it-alalta sekä myös erilaisista muista organisaatioista: rajavartioloitoksesta, tullista.

Opiskelija ja hänen mentorinsa tapaavat valmennuskurssin aikana vähintään viisi kertaa muutaman tunnin kerrallaan. Tapaamisten ja keskustelujen kautta heille avautuu näköalaa työelämään.

– Vuoropuhelussa molemmat osapuolet saavat jotakin. Ainakaan kumpikaan ei menetä mitään, Samuli Nikkanen sanoo. Vuorovaikutus- ja viestintätaitojen kehittäminen on yksi keskeinen osa tätä koulutusjaksoa.

Hoida ja hallitse

Viivi Surakka on sairaanhoitajaopiskelija, joka kertoo heti kiinnostuneensa johtamisen ja esimiestyön valmennusohjelmasta, kun se tuli hakuun.

– Houkuttelin muita meidän alaltamme mukaan, mutta ei ollut halukkaita.

Viivi Surakalle itselleen sen sijaan asia oli heti selvä. Hän on aiemmin työskennellyt lähihoitajana ja hänen äitinsäkin on hoitoalalla. Siksi hän on tullut seuranneeksi hallinnon

Teksti: Eija-Hilkka Anttila

Vaikuta ja vakuuta, mutta älä pomota!

Johtamisen ja esimiestyön valmennusohjelma johdattaa kohti vuorovaikutustaitoja ja strategista ajattelua.

Olisipa mielenkiintoista nähdä heidät kaksi vuotta ja 30 opintopistettä myöhemmin. Nyt he ovat Saimaan ammattikorkeakoulun Siitolan kartanon kampuksella, ja ilmassa on hermostunutta hilpeyttä.

He täyttävät kyselylomakkeita, joiden pohjalta luodaan alkajaisiksi heidän omaksi hyödykseen ”itseinventario”. Se antaa osviittaa siitä, millaisia he ovat henkilöinä ja mahdollisina johtajina: millainen on heidän suhteensa ulkomaailmaan, ovatko he esimerkiksi introverteja vai ekstroverteja tai suhtautumisessaan ulkomaailmaan systemaattisia vai spontaaneja.

Johtajia heistä joistakin ehkä tulevaisuudessa tuleekin, useimmista ainakin jonkinlaisissa esimiestehtävissä toimivia. Nyt he ovat toisen vuosikurssin opiskelijoita Saimaan ammattikorkeakoulun eri aloilta. On alkamassa johtamisen ja esimiestyön valmennusohjelma, ensimmäinen laatuaan koko Suomen ammattikorkeakoulujen koulutustarjonnassa.

Keskusteltuaan hetken muutaman hengen ryhmässä he esittelevät ryhmänsä jäsenet muille. Olga soittaa harmonikkaa, Atte sähkökitaraa, Maarit on paiskinut töitä pellolla. Noora on valmis luopumaan jopa elämysruokakurssista ja miltei ranskan alkeistakin sovittaakseen tämän valmennusohjelman jo miltei yli äyräiden pursuavaan kalenteriinsa. Yksi ei päässyt poliisikouluun, toinen kerää vanhoja vinyylilevyjä. Mopsit ja muut lemmikkieläimet muistetaan mainita jokaisen kohdalla.

Useimmista vielä huomaa, että mieluummin he heittäytyisivät pöydän alle kuin seisovivat esiteltävinä ja kaikkien tuijottavina. Kukaan ei vielä ole paljastanut paljon persoonastaan.

Ovi raottuu

On syyskuun alku vuonna 2010, ja Siitolan kartanossa on juuri alkanut johtamisen ja esimiestyön valmennusohjelma.

– Tarkoituksenamme on antaa näköalaa johtamiseen, avata ovi siihen maailmaan, sanoo ohjelmasta vastaava lehtori **Samuli Nikkanen**.

– Pystymme antamaan täällä hyvän pohjan sekä asioiden että ihmisten johtamiselle.

Toki johtamiskoulutusta on sisällytetty opetukseen kaikilla ammattikorkeakoulun aloilla eri muodoissa aiemminkin, mutta tämä ns. kokonaispaketti on aivan uutta. Mukaan pääsi 25 opiskelijaa. He virittäytyivät jo kesän aikana lukemalla Saimaan ammattikorkeakoulun tekniikan toimialajohtajan, erilaisissa johtamistehtävissä teollisuudessa harjaantuneen **Markku Pentikäisen** teoksen *Ensiaskleet esimiehenä* ja valmistautuivat pohtimaan sen teemoja.

Kuvassa oikealla opiskelijat valmistautuvat ensimmäiseen harjoitustehtävään: sillan pienoismallin rakentamiseen.

kehittymistä sairaanhoitopiirejä rakennettaessa, mikä on laajentanut hänen näkemyksiään.

– Näistä tässä valmennusohjelmassa opiskeltavista asioista olisi hyvä jokaisen alan työntekijän olla tietoinen, hän sanoo.

Hän tietää jo, että tähtää esimiestehtäviin.

– Koordinointi ja tiimin vetäminen kiinnostavat minua, hän sanoo.

Itseinventaariorio

Timo Marquis on infrarakennustekniikan opiskelija, ja hän katsoo valmennuskurssilta saatavia tietoja ja taitoja tarvittavan missä työssä tahansa. Hänelle on kuitenkin jo selvää, että johtotehtäviin hän ennen pitkää haluaa. Alkajaisiksi tehdyn ”itseinventaariorion” tuloksia hän sanoo odottavansa kiinnostuneena.

– Se varmaan auttaa tulemaan erilaisten ihmisten kanssa juttuun, löytämään oikean toimintatavan.

Timo Marquis on juuri päässyt työhön Rajavartiolaitokseen, mutta sanoo haluavansa silti suorittaa aloittamansa rakennusinsinöörin tutkinnon loppuun, tulevaisuuden varalle.

– Kaipa sitä haluaa vielä yli 55-vuotiaanakin tehdä töitä, hän arvelee nyt, 21-vuotiaana.

Niittejä myytävänä

Ensimmäisenä harjoitustyönään opiskelijat rakensivat sillan pienoismallin. Yksi ryhmä sulkeutui yhteen saliin, toinen toiseen, ja molemmilla oli tehtävänä suunnitella ja tehdä 80 senttimetrin leveän pöytien välisen rotkon ylitse johtava sillanpuolikas kartongista. Kantavuutta sillä piti olla kahden keskikokoisen nitojan verran.

Ryhmän jäsenten oli nopeasti otettava paikkansa ja valittava roolinsa projektissa. Oli laadittava kustannusarvio, ja pyrittävä pysymään siinä mahdollisimman hyvin. Kustannuksia koitui maalarinteipin ja nitojan niitten ostamisesta. Niitä lehtori Nikkanen myi kartanon silkkisohvalta.

Jonkin ajan kuluttua ryhmät lähettivät neuvottelijansa keskustelemaan tekemistään ratkaisuista ja mahdollisuuksista niiden yhteensovittamiseen. Tarvittiin kaksi kiihkeää, keskittyntä neuvonpitoa, mutta niinpä vain säädetyssä yhden tunnin ajassa syntyi kaksi yhteen sovitettavaa siltaosuutta. Ne täyttivät tekniset vaatimukset, mutta estetiikassa oli himpun verran toivomisen varaa. Neuvottelujen kuluessa syntynyt häiriö viestinnässä jätti puolet sillasta kaiteita vaille.

He onnistuivat! Samuli Nikkanen jätti armollisesti sanomatta, että onnistumista vielä parempi juttu oppimisen kannalta on – jos tutkijoita on uskomisen – epäonnistuminen.

Kartongista tehty sillan pienoismalli on valmis ja työ onnistunut: se kantaa kaksi nitojaa. Opiskelijoiden projektia varten laatima budjettikin osoittautui realistiseksi.

Teksti: Tuuli Mirola

Toimeksiantajat ovat tyytyväisiä opinnäytetöihin

Palautteen perusteella opinnäytetyöt ovat olleet hyödyllisiä ja niiden tekijät valmiita työelämään.

Suurin osa Saimaan ammattikorkeakoulun opinnäytetöistä tehdään toimeksiantoina yrityksille ja julkisen sektorin organisaatioille. Saadun palautteen perusteella opinnäytetyöt ovat olleet toimeksiantajille hyödyllisiä: töistä on saatu tutkimustuloksia ja uutta tietoa, joiden avulla on luotu uusia toimintatapoja ja työkaluja.

Opinnäytetöiden toimeksiantajat pitivät opiskelijoita yleisesti ottaen oma-aloitteisina, itsenäisinä, kykenevinä sekä itsenäiseen työskentelyyn että tiimityöhön. Opinnäytetyön tekijät olivat myös yleisiltä sosiaalisilta valmiuksiltaan valmiita työelämän tehtäviin.

Toimeksiantajat ovat myös tyytyväisiä opiskelijoiden kykyyn omaksua uusia asioita ja hyödyntää oppimaansa työelämässä. Eräs toimeksiantaja kuvasi opiskelijan ammatillisia valmiuksia seuraavasti: ”Ammattinsa puolesta opiskelijalla oli täydet valmiudet ja tuntemus työstä.”

Opinnäytetöiden onnistumista ja hyödyllisyyttä kuvaa, että toimeksiantajat ovat halukkaita antamaan uusia opinnäytetyöaiheita Saimaan ammattikorkeakoulun opiskelijoille.

Palautetta kerätään sähköisesti

Toimeksiantoina tehdyistä opinnäytetöistä ja työelämäyhteistyöstä opinnäytetöiden yhteydessä on alettu keräämään sähköisesti palautetta toimeksiantajilta. Tähän mennessä palautetta on saatu vasta pieneltä osalta toimeksiantajille tehdyistä opinnäytetöistä. Niinpä palautteen tuloksia ei voida yleistää, mutta niitä voidaan kuitenkin pitää suuntaantavina keskustelun herättäjinä.

Kun opiskelijan toimeksiantajalle tekemä opinnäytetyö on valmis, työn toimeksiantajalta pyydetään palaute koko opinnäytetyöstä. Kyselyllä halutaan saada tietoa sekä siitä, miten opinnäytetöiden tekijät ovat suoriutuneet toimeksiannoista että opiskelijoiden yleisistä ja ammattialaan liittyvistä valmiuksista. Palautetta pyydetään myös opinnäytetöiden hyödynnettävyydestä sekä yhteistyön toivuudesta ammattikorkeakoulun ja toimeksiantajan välillä. Samalla voi antaa myös yleisiä kehittämisehdotuksia opinnäytetyöasioihin liittyen.

Palautteen avulla kehitetään opintoja ja työelämäyhteistyötä

Opinnäytetöistä saatu palaute ja aktiivinen vuoropuhelu toimeksiantajien kanssa ovat Saimaan ammattikorkeakoulul-

le hyvin tärkeitä. Palautetietoja käytetään opintojen sisällön ja opinnäytetyöprosessin sekä työelämäyhteistyön kehittämiseen.

Palautteen hyödyntäminen kehitystyössä tehostuu, kun annettujen palautteiden määrä kasvaa. Tavoitteena on, että palaute annettaisiin jokaisesta toimeksiantajalle tehdystä opinnäytetyöstä. Käytännössä palautteen kerääminen tapahtuu siten, että työn toimeksiantajalle toimitetaan linkki internet-sivulle, jossa on sähköinen palautelomake. Kyselyyn vastaamiseen menee aikaa viidestä kymmeneen minuuttia.

Raportti toimeksiantajien palautteesta netissä

Keväällä 2010 saadusta toimeksiantajapalautteesta tehty yhteenvetoraportti on luettavissa kokonaisuudessaan Saimaan ammattikorkeakoulun Internet-sivuilla www.saimia.fi valikossa Julkaisut – Raportit.

Chileläinen professori Erich Spencer vieraillee
Saimaan ammattikorkeakoulussa vuosittain.
Hän tuntee Lappeenrannassa
olonsa kotoisaksi.

Teksti: Virpi Saarinen

Chileläisprofessori ihailee suomalaisen työyhteisön avoimuutta

Kansainvälisen kaupan professori Erich Spencer hämmästyí, kun suomalaiskollega pääsi tuosta vaan lukemaan rehtorin kalenteria.

Chileläinen **Erich Spencer** muistaa vieläkin hämmästyksensä, kun hän vieraili Suomessa toista kertaa muutama vuosi sitten. Kansainvälisen kaupan professori halusi muistaa ammattikorkeakoulun rehtoria pienellä lahjalla, joten hän pyysi suomalaista kollegaansa toimittamaan lahjan perille.

– Mikset vie lahjan saman tien itse, tämä vastasi, ja tarkisti sähköisestä kalenteristaan, onko rehtori paikalla.

Spencer ihmetteli, miten opettajalla voi olla pääsy rehtorin yksityisiin tiedostoihin. Hän sai hämmästyksensä kuulla, että ammattikorkeakoulun kaikki työntekijät voivat lukea toistensa kalentereita. Chilessä tämä ei tulisi kuuloonkaan, sillä siellä kalenterimerkintöjä pidetään yksityistietona, jota ei jaella kenelle tahansa.

– Jos minulta kysytään, pidän teidän tapaanne parempana. Avoimuus helpottaa näkemään, miten yhteisö toimii ja kuka tekee mitään. Kilpailukykyisimmät yritykset ovat niitä, jotka pystyvät yhdistämään työntekijöidensä kykyjä ja pyrkiä myksiä niin, että he ponnistelevat yhteistä tavoitetta kohti, Spencer kertoo.

Avoin käytäntö toimi tälläkin kertaa hyvin: kalenteri kertoi rehtori **Anneli Pirttilän** olevan paikalla, ja Spencer sai ojentaa tuliaisensa hänelle henkilökohtaisesti.

Lyhyt kommentetju kopiokoneelle

Viiden vuoden aikana Chilen yliopiston professori Erich Spencer on vierailut vuosittain Saimaan ammattikorkeakoulussa, joka vielä ensimmäisillä vierailuilla totteli nimeä Etelä-Karjalan ammattikorkeakoulu. Tämänkertaisella visiitillään professori opettaa kansainvälistä kauppaa kansainvälisen kesäkoulun opiskelijoille.

– Pääsen tapaamaan paitsi suomalaisia, myös saksalaisia, venäläisiä, intialaisia, englantilaisia, nepalilaisia, nigerilaisia ja senegalilaisia opiskelijoita. Tämän alan ammattilaisen täytyy osata kuunnella herkäällä korvalla eri kulttuureista tulevia ihmisiä, joten nämä kohtaamiset ovat minulle tärkeitä.

Myös ammattikorkeakoulun arki tarjoaa hänelle toistuvasti uutta opittavaa. Kuten se kerta, kun Spencer pyysi apua kopioimiseen.

– Työpaikassani Chilessä annan paperit sihteerilleni, joka antaa ne eteenpäin henkilölle, joka sitten kopioi ne. Suomessa kommentetju on paljon lyhyempi: saan asioida suoraan kopiokoneen kanssa, Spencer nauraa.

Sauna palautti sisäisen kellon ajalleen

Spencer on tehnyt Suomen-vierailuistaan tavan. Hän pitää paikallisista ihmisistä ja korkeakoulumaailmasta sekä tuntee olonsa kotoisaksi Lappeenrannassa, vaikka kaupunki on pikkupitäjä verrattuna miehen kotikaupunkiin, vajaan viiden miljoonan asukkaan Santiago de Chileen.

– Lappeenranta on hyvin vastaanottavainen. Löydän täällä aina jotakin kiinnostavaa.

Tällä vierailullaan hän keksi ilokseen hyödyntää huoneistohotellin saunaa.

– Huomasin, että sauna auttaa minua palautumaan aikaerosta ja säätämään sisäisen kelloni oikeaan aikaan. Saunan jälkeen oloni on rentoutunut ja unelias. Aloin jo suunnitella saunan rakentamista kotiini.

KUVA: MIKKO NIKKINEN

Venäläisprofessori Andrei Alexankov toivoo, että tulevaisuudessa korkeakoulut toimivat linkkeinä suomalaisten ja venäläisten yritysten välillä.

Teksti: Virpi Saarinen

Kansainvälisessä yhteistyössä lämpimät suhteet ratkaisevat

Andrei Alexankov haluaa viedä suomalaista yritys yhteistyön mallia Pietarin polytekniseen yliopistoon.

Professori **Andrei Alexankov**in työpaikka Pietarin polytekninen yliopisto on yksi Saimaan ammattikorkeakoulun tärkeimpiä kumppaneita Venäjällä. Kumppanuudessa sinänsä ei ole mitään ihmeellistä; Alexankovin mukaan käytännössä kaikilla pietarilaisilla yliopistoilla on yhteistyötä suomalaisten korkeakoulujen kanssa. Erityiseksi sen tekee kuitenkin yhteistyön laatu.

– Todella hedelmällistä yhteistyötä voi syntyä vain, jos ihmisillä on ystävälliset välit ja todellista tahtoa tehdä yhdessä. Näin on meillä Saimaan ammattikorkeakoulun kanssa, Alexankov sanoo.

Yhteistyö on tuonut kansainvälisten koulutusohjelmien laitoksen varajohtajana työskentelevän professorin Lappeenrantaan useita kertoja. Tällä kertaa hän tuli opettamaan markkinatutkimusta kansainvälisen kesäkoulun opiskelijoille. Aiemmillä vierailuillaan hän on osallistunut myös erilaisiin seminaareihin, liiketapaamisiin ja aivoriisiin, joissa on ideoitu uusia yhteistyömuotoja opintoihin.

Opiskelija tekee töitä yrityksille eikä opettajille

Paljon on siis jo tehty yhteistyön kehittämiseksi, mutta Alexankovin mielestä paljon on vielä tehtävääkin. Korkeakoulut voisivat tulevaisuudessa esimerkiksi toimia linkkeinä suomalaisten ja venäläisten yritysten välillä ja kehittää kansainvälistä toimintaa yritysten kanssa yhdessä.

Suomalaisessa ammattikorkeakoulussa yhteistyö yritysten kanssa onkin jo huomattavasti tiiviimpää kuin venäläisissä yliopistoissa. Erityisesti opiskelijoiden perustamat osuuskunnat, joissa opiskelu tapahtuu luentojen sijaan aidon liiketoiminnan kautta, ovat tehneet venäläisprofessoriin vaikutuksen.

– Opiskelijan lähtökohdat siirtyä työelämään ovat ihan toiset, kun hän on toiminut yritysten kanssa oikeasti, eikä vain ratkaissut tehtäviä paperilla. Tällaisia toimintatapoja etsimme myös meille.

Venäläisissä yliopistoissa opiskelu on vielä hyvin teoreettista. Erään opiskelijan mukaan se on myös helppoa: kun Aleksankov jututti suomalaisessa ammattikorkeakoulussa vaihdossa ollutta venäläisopiskelijaa, hän sanoi opiskelun ammattikorkeakoulussa olleen vaikeampaa kuin yliopistossa Venäjällä, koska Suomessa joutui tekemään niin paljon itse.

Suomessa venäläinen irrottautuu kiireestä

Andrei Alexankov käy Suomessa useita kertoja vuodessa. Monesti hän yhdistää matkoillaan työn ja loman. Tälläkin kertaa hän jatkaa Lappeenrannasta matkaa tyttärensä kanssa Helsinkiin, Turkuun ja Tukholmaan.

Kuten monia muitakin venäläisiä, Alexankovia viehättää Suomessa luonto ja rauhallinen tunnelma. Kesäisin hän käy mielellään Suomessa kalastamassa ja talvisin laskettelemassa.

– Erilaiset venäläiset statukseen ja tulotasoon katsomatta tulevat mielellään tänne rentoutumaan ja irrottautumaan kiireisestä elämänrytmistä. Täällä jo autolla ajaminenkin on ihan erilaista kuin Venäjällä.

Kesämökin hankkimista Suomesta professori ei silti harkitse.

– Rajanylitys on jo aika nopeaa, mutta ei vielä niin nopeaa, että Pietarista kannattaisi tulla viikonlopuksi Suomeen mökille.

Teksti: Eija-Hilkka Anttila

Osaamisklustereissa yhteistyö on voimaa

Saimaan ammattikorkeakoulussa vanha sanonta ”yhteistyö on voimaa” todellistuu osaamisklustereiden toiminnassa. Ne toimivat niillä aloilla, joilla ammattikorkeakoululla on vahvaa, sen sidosryhmien tarpeisiin kytkeytyvää osaamista.

Klusterit ovat käyttäjälähtöiset teknologiat ja niiden kaupallistaminen, johtaminen ja yrittäjyys ja terveys- ja hyvinvointipalvelut sekä palveluprosessit. Niiden lisäksi ammattikorkeakoulun profiilissa on erityisesti painoalaksi nostettu Venäjä-osaaminen ja koottu se monialaiseksi osaamisklusteriksi.

Käyttäjälähtöinen muskelikiittäjä

Ammattikorkeakoulussa kehitetään parhaillaan tekniikan opintoihin kiinteästi liittyvää ”käyttäjän tarpeesta valmiiksi tuotteeksi” -prosessia. Sitä tutkimuspäällikkö **Jussi Sopenen** kuvailee kertomalla hauska hankkeesta: konetekniikan ensimmäisen vuoden opiskelijat viitenä kilpailevana ryhmänä, ”talleina”, suunnittelevat laitetta, jolla lihasvoimalla pääsisi sadan metrin matkan kaikkein nopeimmin.

”Käyttäjää” tosin nyt on sisäinen, koulu itse, ja tarve liittyy enemmänkin opiskelun ja koulun toimintojen kehittämiseen kuin eteläkarjalaisten logistiikkaratkaisujen mullistamiseen.

– Ehkäpä onnistuneista laitteista voidaan jatkossa saada aikaiseksi cityliikkumiseen soveltuvia välineitä, huomauttaa Sopenen, käyttäjälähtöisten teknologioiden ja niiden kaupallistamisen klusterin vetäjä.

Vappuna 2011 nähdään, mikä ryhmistä on onnistunut parhaiten. Markkinoinnin opiskelijoiden osuuskunta tulee kenties mukaan projektiin kilpailun ja sen oheishjelman järjestäjänä, ja se myös yrittäneenä saada ”talleille” sponsoreita.

Myöhemmin tuota muskelikäyttöistä kiittäjää kehitettäessä voitaneen ottaa mukaan liiketalouden opiskelijoita esimerkiksi tekemään budjettiseurantaa ja markkinointia, ja terveydenhoitoalalta tarjottaneen ergonomiaan ja urheiluvälineeseen liittyvää osaamista.

Sopenen sanoo klusterissaan parhaillaan mietittävän sitä, miten entistä paremmin tieto erilaisten teknologisten ratkaisujen tarpeesta saataisiin koulun käyttöön – ja miten puolestaan työelämä tietoisesti ammattikorkeakoulusta suunnitellu- ja pilotointityön potentiaalisena tekijänä. Pöytälaatikossa lojuva ideahan ei tuota kenellekään mitään.

Miten voin palvella?

Yrittäjyyden edistäminen ja opiskelijoiden kannustaminen on juuri nyt erityisen tärkeää ja ajankohtaista Etelä-Karjalan maakunnan talouselämän rakennemuutoksen takia. Työpaikat vähenevät suurteollisuudesta, ja palvelusektori käy yhä tärkeämmäksi. Pienimuotoinen yritystoiminta on yhä varteenotettavampi tapa työllistyä.

– Etelä-Karjalasta puuttuu keski-suuri yritysmaailma. Perinteisesti on totuttu, että työtä löytyy suurteollisuudesta, mutta nyt ei enää siihen voikaan luottaa. Kannustamista yrittäjyyteen tarvitaan entistä enemmän, sanoo **Kirsi Viskari**, johtamisen ja yrittäjyyden klusterin vetäjä.

Klusterin tehtävänä on kehittää ja yhdenmukaistaa yrittäjyyden ja johtamisen opetusta Saimaan ammattikorkeakoulussa sekä suunnitella ja toteuttaa alan tutkimus- ja kehittämistoimintaa.

Syyskuun alussa alkoi esimiestyön ja johtamisen valmennusohjelma, joka on hyvä esimerkki klusterin toimintamalleista. Siinä on mukana opiskelijoilta neljältä eri alalta. Siitä kerrotaan enemmän tämän lehden sivulla 20.

Jo ennestään ovat Saimaan ammattikorkeakoulussa toimineet yritystoiminnan ja tuotekehittelyn edistäjinä Yrityshautomo- ja Tuli-hankkeet. Opiskelijoilla on lisäksi kaksi osuuskuntaa, Fissio ja Icaros, joista lisää sivulla 16.

– Palikoita on, ne pitää vain saada hyvin yhteen, Kirsi Viskari sanoo.

Elämän laboratoriot

Sanat monialaisuus ja moniammatillisuus toistuvat tiuhaan tutkimuspäällikkö **Kaisu Laasonen** puhuessa vetämästään terveys- ja hyvinvointipalveluiden sekä palveluprosessien klusterista.

– Klustereiden tiivis yhteistyö, hän sanoo painokkaasti. Klusterit menevät matriisissa! Ne ovat tki-toiminnan yhteisen alusta.

Kaisu Laasonen poimii esimerkkejä keskeisistä kehitystrendeistä.

– Jos vanhusten halutaan asuvan kodeissaan mahdollisimman pitkään turvallisesti ja laadukkaasti, on koteihin saatava toimivia teknisiä ratkaisuja.

– Palveluprosessien kehittämisessä ja tulosten arvioinnissa on kyse isoista rahoista ja asiakasvirroista. Oman alan osaamisen lisäksi tarvitaan aina myös kustannuslaskentaa.

– Yrittäjyyden ja siihen liittyvän osaamisen kuten esimerkiksi markkinoinnin merkitys kasvaa tulevaisuudessa sosiaali- ja terveydenhuoltopalveluiden tarjonnassa, ja se on tärkeä näkökohta myös koulutuksessa.

– Ja ilman Venäjä-klusteria ei kerta kaikkiaan tultaisi toimeen! Sen tiedän erityisesti sen kautta, että meidän toimialallamme on ollut jo kauan yhteistyötä venäläisten kanssa, ja nytkin on vireillä varsin mittavia projekteja.

Laasonen mukaan monialaisen yhteistyön tulisi olla kaiken toiminnan lävistävää ja siten myös osa perusopetusta.

– Esimerkiksi koneenrakentajan on hyvä ymmärtää ergonomisia seikkoja, ja ergonomian parantamiseksi tarvitaan puolestaan teknisten mahdollisuuksien ymmärtämistä.

Hyvänä esimerkkinä moniammatillisesta ja -alaisesta yhteistyöstä Laasonen nostaa esiin Saimia Living Lab -hankkeen. Sen päämääränä on tukea yrityksiä, yhteisöjä ja muita organisaatioita kehittämään uusia hyvinvointialan tuotteita

ja palveluita yhdessä asiakkaidensa kanssa. Sosiaali- ja terveysalan opiskelijoiden ja opettajien lisäksi kehitystyö tarjoaa oppimispaikkoja myös muille Saimaan ammattikorkeakoulun aloille.

Pippurimylly

Venäjä-osaaminen kulkee punaisena lankana läpi koko Saimaan ammattikorkeakoulun, ja se näkyy koulutuksessa, tutkimus-, kehitys ja innovaatio toiminnassa sekä muiden klustereiden työssä.

Venäjä-osaamisen klusterin vetäjä **Virve Häkämies** vertaa sen toimintaa pippurimyllyyn tai suolasirotimeen: sen osaamista on tarpeen ripottaa niin moneen asiaan. Venäjän kieltä sekä Venäjän kulttuurin ja toimintaympäristön ymmärtämiseen liittyviä tietoja ja taitoja tarvitaan aina, kun Saimaan ammattikorkeakoulu haluaa yhteistyötä asioissa, jotka puolin tai toisin osataan erityisen hyvin.

Klusterin toiminnassa keskeistä on yhteistyöverkostojen ylläpitäminen ja laajentaminen.

– Verkostot eivät Venäjällä synny niinkään jonkin nimenomaisen asian vaan pitkän yhteistyön ja henkilökohtaisten suhteiden pohjalta, joita on pidettävä yllä pitkäjänteisesti ja säännöllisesti, Virve Häkämies sanoo. On otettava yhteyksiä muulloinkin kuin silloin, kun jokin yhteistyöasia on ajankohtainen.

Venäjä-osaaminen on tähdellistä kaikissa hankkeissa, jotka liittyvät rajantakaiseen yhteistyöhön.

– Olemme klusterissa välittäjän roolissa. Voimme syöttää ideoita, etsiä venäläisiä kumppaneita sekä antaa apuamme sen miettimiseen, miten jokin hanke tai idea sopii venäläiseen toimintaympäristöön ja onko siitä venäläisille todellista hyötyä.

Tiiviit yhteydet yritysmaailmaan viehättivät venäläisopiskelijoita

Ensimmäinen rakennustekniikan opiskelijoiden ryhmä suoritti kansainvälisen kaksoistutkinnon.

Alexander Kravtsov sai syyskuussa tutkintotodistuksen rakennustekniikan koulutusohjelmasta. Hän on yksi siitä ensimmäisestä opiskelijaryhmästä, joka suoritti Saimaan ammattikorkeakoulussa kansainvälisen kaksoistutkinnon. Vuoden kuluttua hän valmistuu omasta yliopistostaan Pietarissa.

– Vuosi Saimaan ammattikorkeakoulussa on ollut todella upea, hän sanoo. Opetus on ollut korkeatasoista, ja siihen on kuulunut monia vierailuja ja käytännön harjoituksia. Toisin kuin yliopistossani Venäjällä, täällä opiskellaan paljon myös koulun seinien ulkopuolella.

Rakennustekniikan 19 kaksoistutkinto-opiskelijaa oli jo Saimaan ammattikorkeakouluun tullessaan suorittanut Venäjällä opintoja suurimman osan siitä, mitä suomalaisen tutkintoon tarvitaan. Lappeenrannassa heillä oli ammatillisia opintoja ja harjoittelujakso. Lisäksi he tekivät täällä opin- näytetyönsä.

Saimaan ammattikorkeakoulusta opiskelijat saivat raken- nusinsinöörin paperit, ja toinen tutkintotodistus heille tulee Venäjältä. Koulutusohjelma oli kehitetty ja järjestetty yhteis- työssä kahden pietarilaisen yliopiston kanssa, jotka olivat Saint-Petersburg State University of Architecture and Civil Engineering ja Petersburg State Transport University.

Työhön suomalaisfirmaan

Alexander Kravtsov sanoo olevansa vakuuttunut siitä, että Saimaan ammattikorkeakoulusta saatu tutkinto helpottaa tulevaisuudessa työnsaantia. Hyötyä on myös siitä, että Kravtsovin lailla monet opiskelijoista työskentelivät harjoit- telujaksollaan suomalaisessa yrityksessä.

– Hyvin mielelläni työskentelin valmistuttuani nimen- omaan suomalaisessa yrityksessä Venäjällä tai täällä, Kravt- sov sanoo.

– Suomalaisissa yrityksissä työt on organisoitu hyvin, ja vanhemmat työntekijät ohjaavat hienosti nuorempiaan.

Konetekniikan kaksoistutkinnot

Kansainväliset kaksoistutkinnot syntyvät siten, että opiske- lijat suorittavat merkittävän osan opinnoistaan ainakin yh- dessä ulkomaisessa yhteistyökorkeakoulussa.

Aiemmin Saimaan ammattikorkeakoulun konetekniikan opiskelijat ovat voineet useiden vuosien ajan suorittaa kaks- oistutkinnon opiskelemalla yhden lukuvuoden Tanskassa VIA University Collegessa. Nyt yhteistyökorkeakoulu on Saksassa: University of Applied Sciences Schmalkalden. Monissa koulutusohjelmissa on jatkuvasti myös yksittäisiä kaksoistutkinto-opiskelijoita.

KUVA: MIKKO NIKKINEN

Saimaan ammattikorkeakoulu sai eurooppalaisen laatuleiman

Euroopan komissio on myöntänyt Saimaan ammattikorkea- koululle Diploma Supplement (DS) -tunnustuksen. DS-tunnus on kunniamaininta korkeakoulututkintotodistuksen kansain- väliseen käyttöön tarkoitetun Diploma Supplement -liitteen ansiokkaasta käytöstä korkeakoulussa.

Saimaan ammattikorkeakoulu antaa englanninkielisen tutkin- totodistuksen liitteen kaikille valmistuville opiskelijoille auto- maattisesti ja maksutta. Liitteessä annetaan lisätietoa opiske- lijän suorittamista opinnoista, tutkinnon tasosta sekä tutkinnon tuottamasta kelpoisuudesta jatko-opinnoissa ja työelämässä. Liitteen tarkoitus on lisätä tutkintojen kansainvälistä läpinäky- vyyttä ja helpottaa valmistuneiden liikkuvuutta sekä tutkintojen ammatillista ja akateemista tunnustamista.

DS-tunnus luovutetaan Saimaan ammattikorkeakoulul- le juhlaseminaarissa Belgian Antwerpenissa lokakuussa 2010. Tunnus myönnettiin vuoden 2010 hakukierroksella 12 suomalaiselle korkeakoululle.

Saimian sanomat tuo tuoret kuulumiset suoraan sähköpostiisi

Saimaan ammattikorkeakoulu alkoi syyskuussa 2010 julkaista uutiskirjettä sidosryhmilleen. Uutiskirjeen nimi on Saimian sa- nomat ja se ilmestyy sähköpostitse kerran kuukaudessa.

Saimian sanomat kertoo lyhyesti Saimaan ammattikorkeakou- lun ajankohtaisia kuulumisia. Siitä saat tietoa muun muassa

yleisölle avoimista luennoista ja muista tilaisuuksista, ammatti- korkeakoulun uusista palveluista, kiinnostavista hankkeista ja uusista nimityksistä.

Voit tilata Saimian sanomat sähköpostiisi lähettämällä viestin osoitteeseen viestinta@saimia.fi.

Saimia kutsuu kavereitaan

Saimaan ammattikorkeakoulun tekemisiä voit seurata myös Facebookissa, jossa ammattikorkeakoulumme yhteisö totte- lee nimeä Saimia. Saimian sivuilta löydät muun muassa ajan- kohtaisia uutisia, valokuvia ja opiskeluun liittyviä keskusteluja. Liity joukkoon!

Puhuri

Saimaan ammattikorkeakoulun sidosryhmälehti